

इत्थं उक्त्वा 'आलिङ्ग्य चुम्बन्ती सा अस्य सिद्धिकरी मुखं
बणिग्भृतस्य दशनैर् जिह्वां मूढधियो ऽहिनत् । 108

स पपात व्यथाक्रान्तो मुखेन रुधिरं वमन्
वृक्षात् तस्मात् ललछ 'इति किमप्य् अप्रस्फुटं ब्रुवन् । 109

तद् दृष्ट्वा स बणिग् भीतो भूतग्रस्तम् अवेत्य तं
स्वगृहं भृत्यसहितः पलाय्य 'एव ततो ययौ । 110

अथ अवतीर्य वृक्षाग्रात् तद्गद्भीता च तापसी
आगाद् गृहं समादाय तत् सा सिद्धिकरी धनं । 111

एवंविधा हि मच्छिष्या बहुप्रज्ञानशालिनी,
एवं च तत्प्रसादेन पुत्राः प्राप्तं मया धनं । 112

इत्थं उक्त्वा तान् बणिकपुत्रान् अथ प्रव्राजिका निजां
तत्कालम् आगतां शिष्याम् एतेभ्यस् ताम् अदर्शयत् । 113

जगाद् च 'एनांस्, तत् पुत्राः सद्भावं वदत 'अधुना,
कां स्त्रियं वाञ्छथ, क्षिप्रं ताम् अहं साधयामि वः । 114

तच् कृत्वा ते च ताम् ऊचुर, या 'एषा देवस्मिताभिधा
गुरुसेनबणिग्भार्या, तया नः संगमं कुरु । 115

श्रुत्वा 'इति प्रतिजज्ञे तत् कार्यं प्रव्राजिका 'अथ सा,
बणिकमुतानां च 'एतेषां स्वगृहं स्थितये ददौ । 116

रञ्जयित्वा 'अथ तत्रत्यं जनं भक्ष्यादिदानतः

गुरुसेनगृहं तत् सा विवेश सह शिष्यया । 117